

CVRČAK

Dragi čitatelji, evo nas opet u najnovijem broju našeg i Vašeg CVRČKOLISTA. Za Vas smo pripremili mnoštvo najnovijih događanja kojim ćete putovati školskim vremeplovom . Prisetit ćemo se najvažnijih događanja u životu škole u prošloj godini, aktualnostima i zanimljivostima informirat ćemo Vas o svim novostima, a tekstovi o izletima i putovanjima podsjetit će Vas na najljepše trenutke u našoj školi. Podsjećamo na sportsku rubriku, a bit će i smijeha i razonode na zabavnim stranicama. Pozivamo Vas na čitanje i naših literarnih stranica kao i poezije naših školskih „pjesnika“. Na posljednjim stranicama našeg časopisa pripremili smo i smijeh iz školskih klupa. Uživajte u čitanju...

Uredništvo lista

CVRČAK

**List učenika Osnovne škole
„Dr. Andrija Mohorovičić“**

godina 2017. – broj 52.

**Izdavač: OŠ „Dr. Andrija Mohorovičić“
Šetalište Drage Gervaisa 2
tel. 051/ 274-120**

Za izdavača: Astrid Krizman

Glavni i odgovorni urednik: Sanja Mrkić Radivojević

Lektura: Jasna Nemeth Miškulin, Lovorka Benvin, Silvija Mance Polak

Likovni urednik: učitelji RN i Likovna dodatna grupa

Suradnici: učitelji i učenici škole

Tisak: Impress d. o.o. Matulji

Naklada: 7 primjeraka

**Zahvaljujemo sponzorima lista:
Općini Matulji i Upravnom odjelu za obrazovanje,
kulturu i sport PGŽ**

Matulji, veljača 2017.

Riječ ravnateljice		4
Školska događanja		5
Razmislimo		6
Kultura		10
Izleti		12
Terenska nastava		14
Mali istraživači		18
Knjižnica		20
BILTEN		24
Naši uspjesi		25
Literarni kutak		27
Čakavčići		29
Poezija		31
English		33
Talijanski		37
Sportski kutak		40
Pozdrav osmaša		41
Zabavimo se		42

RIJEČ RAVNATELJICE

Raditi i učiti u kvalitetnoj sredini želi svaki učenik i učitelj. Izuzetno smo zadovoljni jer su naši osnivači, Primorsko – goranska županija i Općina Matulji, prepoznali potrebu za uređenjem postojećeg prostora škole na način da se minimalnim zahvatom prostorno reorganiziraju funkcionalne cjeline škole, stare dvorane i okolne prostorije, u svrhu proširenja učeničkog prostora te poboljšanja kvalitete radnog prostora.

Stavljanjem nove školske sportske dvorane u funkciju prostori stare dvorane prestali su biti u funkciji te su se preuređenjem i prenamjenom djelomično riješili problemi nedostatnog kapaciteta.

Primorsko-goranska županija je ugovorila izradu projektne dokumentacije.

Za unutarnje uređenje i projektnu dokumentaciju Primorsko-goranska županija je u Proračunu za 2015. godinu osigurala iznos od oko 1,8 milijuna kuna. Po izrađenom projektu i troškovniku proveden je postupak javne nabave te je ugovoreno izvođenje radova na rekonstrukciji unutarnjih prostora škole unutar postojećih gabarita. Ugovoreni izvođač je Zanatoprema Rijeka, a radovi su završili u siječnju 2016.

Preuređena stara dvorana i prateći prostori povećali su kapacitet škole za 900 četvornih metara pa su uvjeti za rad postali puno bolji. Stara školska dvorana se

pretvorila u jednu učionicu te prostore za produženi boravak učenika.

Bivši domarov stan postao je nova kuhinja i blagovaonica, a jedna se učionica uredila po novim standardima.

Na taj se način postigla potpuna prilagodba jednosmjenskom radu Škole za učenike od 5. do 8. razreda te dobio povoljniji razmještaj funkcionalnih grupa prostora škole, od školske knjižnice, kuhinje i blagovaonice do administrativnih prostorija.

S prvom fazom radova smo itekako zadovoljni, poboljšali smo uvjete rada da svima bude ugodnije, a sad s nestrpljenjem čekamo i drugu fazu.

Velika smo škola, škola u kojoj se svakodnevno slijeva rijeka učenika, roditelja i učitelja.

U svom radu razvijamo pozitivan odnos prema djeci, prihvaćamo različitosti. Moto naše škole je „ U svakom od nas ima skrivenih izvora!“

Svakoga nas dana čeka mnogo posla, puno rada,

različitih zadataka, ali i onog osjećaja zadovoljstva koje uvijek slijedi nakon dobro obavljena posla.

Svaki od nas djelatnika dijeli istu ljubav – ljubav prema djeci. Djeca su izvor talenta, izvor svega što je dobro, samo im treba pokazati smjer kamo sve to pretočiti.

Toliko entuzijazma, pozitivne energije, toliko radosti... u našoj školi!

Astrid Krizman, ravnateljica

Lutkarska predstava

Učenici 3.A i 3.B razreda su 9. studenoga '16. godine otišli u Rijeku pogledati lutkarsku predstavu "Nije me strah".

Predstavu je režirala Ljudmila Fedorova prema tekstu Dubravke Pađen Farkaš. Kroz scensku su nas priču vodili dječak Tin i mačić Mačković te strašan Djecozgrab. Tema predstave je dječakovo suočavanje sa strahovima. Jako nam se sviđjela!

Naučili smo kako naši strahovi žive u našim glavama i njih se ne treba bojati. Važno je razgovarati o njima i tražiti način kako nadvladati vlastite strahove.

Manuela Felić Fajić, 3.A

Učenici naše škole vole obilježavati Dan jabuka. Redovna nastava je tijekom listopada obogaćena istraživačkim aktivnostima koje imaju za cilj razvoj svijesti o važnosti konzumacije voća. Učenici i učenice se jednako vesele i međurazrednom druženju kroz likovno stvaralaštvo i degustaciju ukusnih i zdravih slatkih zalogaja.

Ove smo godine upriličili pripremu i kušanje zdravog obroka! Vrijedno smo ribali jabuke, stariji učenici i učenice su pomagali mlađima, dodavali malo šećera i cimeta, sve raspoređivali u čašice te uživali u slatkim zalogajima. Naravno, najvažniji je začim bila sreća, veselje koje je obilježilo cijelu aktivnost.

BOŽIĆNI UKRASI

Vrijedne ručice sve mogu i ukrase za Božić izraditi znaju. To smo mi, učenici 1. b veseli i uporni u školu krenuli!

1. b i učiteljica

Vukovar

Na Vukovar je ponosna
Hrvatska cijela
ina Vukovaraca hrabrih
mnoga djela.

U njihovom gradu
boli je bilo
i mnogo se vukovarske
krvi lilo.

Iz škole je istjeran
svaki školarac,
ali trpio je jer je
ponosni Vukovarac.

Vukovar ima
neobičan čar
on domovine naše
pravi je dar.

Vodotoranj
simbol je grada.
Vukovarci ga žele
obnoviti sada.

S njega će
vesela dječja lica
ponovno gledati
Vukovarska golubica.

Katarina Jozić 4.r
PŠ Jušići

POSJET GRADU HEROJA

Prva generacija osmaša naše škole
u posjetu Vukovaru u organizaciji
Ministarstva branitelja RH

Nedjelja je ujutro. Počele su otkucavati zadnje minute polaska u Vukovar- Grad Heroja. Pomisao na odlazak u grad gdje se za vrijeme Domovinskog rata dogodio strahovit zločin, a danas ondje stoje njegovi neizbrisivi ožiljci, počinju mi navirati mnogi osjećaji. Ne znam je li to bio bijes, tuga ili ponos i nada.

Prolazeći vukovarskim ulicama, gdje su mnogi ostavili svoje živote da bi grad živio samo nekoliko minuta dulje, obuzela me velika tuga.

No zatim sam, kroz razbijene prozore porušenih kuća, opazila vodotoranj, simbol stradanja grada Vukovara. Teško ga je ne opaziti, ističe se svojom veličinom, ali i brojnim oštećenjima koje je zadobio svakodnevno gađan neprijateljskim granatama, bombama i ostalim naoružanjem tijekom Domovinskog rata.

Usprkos svakodnevnom granatiranjem, njegovi temelji još dan danas čvrsto stoje sjedeći slobodu i jedinstvo. Jer grad nisu ceste i kuće, grad su ljudi... ljudi koji su pobijedili smrt. Naši heroji.

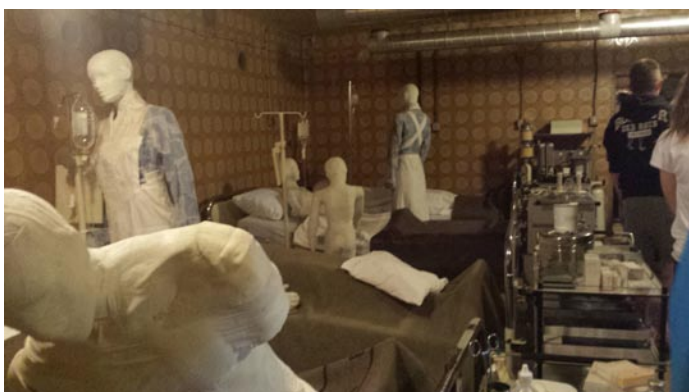
Nedaleko vodotoranja, na ušću Vuke u Dunav, Bijeli se veliki kameni

križ, spomenik svim žrtvama Domovinskog rata. Uz njega stoje zapaljene mnoge svijeće, naš iskaz poštovanja i sjećanja na sve one koji su dali svoj život za našu slobodu .

Promatram ljude, grad oko sebe. Iako su mnogi nasmiješeni, prepoznajem bol i patnju na njihovim licima. Rat je prošao, ali ožiljci se ne mogu prikriti. Usljedio je, najpotresniji dio posjeta Vukovaru, Memorijalno groblje.

Ondje nijemo stoje 200 bijelih križeva među koja su dva posebno izdvojena. Jedan predstavlja najstariju žrtvu od 104 godine, a drugi najmlađu žrtvu, šestomjesečno dijete. Preplavile su me emocije, zbunjenost. Jesu li ti ljudi, koji su oduzeli na tisuće nevinih života, zaslužili oprost? No onda sam tek shvatila da postoje još niže ljudske strasti, nehumanost i mržnja. Odvezli smo se u Vukovarsku bolnicu. Bilo je teško stajati među zidovima znajući da su od tamo ljudi odvedeni u koncentracijske logore i ubijani na najneljudskije načine. Teško je stajati ispod rupe uzrokovane padom bombe kroz bolnicu. Teško je samo zamisliti koliko je patnje i boli nanoseno tim ljudima, djeci mojih godina... suze su mi klizile niz obraz kada smo vidjeli inkubatore, bolesničke krevete, snimke svih proživljenih strahota. No svu tu patnju nadjačala je ljubav.

U malim podrumskim hodnicima zadnje dane jačao je strah, odjekivao plač i jecaj, no vladala je ljubav i vjera koja ih je sve održala zajedno i činila još snažnijima. Tu su ljubav pokušavale razoriti granate neprijatelja.

Bezosjećajni neprijatelji dolazili su u bolnicu te odveli žrtve na Ovčaru. To je bilo naše iduće stajalište.

Ovčara je bila obična farma, slična tisućama drugih. No danas je to spomen -područje masovne grobnice gdje je u Domovinskom ratu bilo ubijeno 200 ranjenika i medicinskog osoblja iz vukovarske bolnice, među kojima su 63 nestala i još uvijek im se ne zna gdje im je grob.. Toliko boli je nanoseno tim ljudima, ali njihov glas se nije smio čuti. Zatočnici su svakodnevno bili pretučeni i izmučeni do smrti, žene silovane, a mučenja strašna. No ono što je najstrašnije jest bol i tuga u srcima njihovih obitelji koje još uvijek tragaju za njima.

Razorene su obitelji, odlazili su prijatelji, nestajali očevi, snovi su se rušili. Posljednje mjesto koji su neki vidjeli, sada je mirno, a oni su nagrađeni za svoju srčanost, hrabrost i vjeru. Imali smo priliku vidjeti njihove osobne stvari, slike, iskaznice, novčanike pronađene u zemlji gdje su branili našu slobodu. Bilo je veoma potresno gledati njihove stvari koje su ostavili ondje kako bi se znalo da su bili tamo, a na kraju bili nemilosrdno ubijeni. U sredini muzeja gori svijeća oko koje se vrte ispisana imena žrtava. Imena se kreću prema svijeći koja simbolizira svjetlost prema kojoj idu njihove duše.

Nakon molitve za pale žrtve, uputili smo se na „groblje tenkova“ odnosno Trpinjsku cestu.

Ondje se nalazi Muzej hrvatskih branitelja ispred kojeg je veliki tenk , podsjetnik na mnoge takve koji su razarali Vukovar, rovali hrvatsku ravnicu i ranjavali , ubijali dušu hrvatskog čovjeka. Tamo je i spomenik Blagi Zadru, zapovjedniku Hrvatske vojske koji se do

zadnje sekunde života borio za Vukovar, za hrvatsku domovinu, za hrvatsku slobodu. Na zidu muzeja izmjenjuju se imena poginulih hrvatskih branitelja. Njihova imena ispisana su crvenom bojom koja simbolizira krv i ljubav prema domovini.

Maja Simčić, 8.c

Posjet Vukovaru promijenio nas je, postavio mnoga pitanja, potakao nas na drugačija razmišljanja. Sloboda, domovina, domoljublje, humanost, sve su te riječi dobile novo značenje. Počeli smo uistinu cijeniti hrvatske branitelje, stanovnike grada Vukovara koji su pravi primjer domoljublja. Iako su njihove kuće srušene, mnogima obitelji razdvojene, ništa ih nije zaustavilo da se

Današnji „Milosrdni Samaritanac“

Tmuran kišni dan nije ništa obećavao. Tada obično ljudi nisu na cesti. Taj dan vraćala sam se iz škole. Na putu ispred mene išla su dvojica mladića. U ova krizna vremena, nažalost, često vidimo ljude kako kupe boce uz cestu i kopaju po prljavim kontejnerima. I toga dana jedan je starac stajao kraj kontejnera i tražio boce. U jednom trenutku zapuhao je jak vjeter i starcu istrgnuo vreću s bocama iz ruke. Upravo su tada pored njega naišli mladići. Njihov pogled bio je pun gađenja, ali to nije bilo sve. Našavši se kraj boca, šutnuli su ih niz ulicu. Starac je nijemo stajao, lice mu je bilo sasvim mokro, nisam sigurna je li to bilo od kiše ili suza. Prišla sam mu i ponudila pomoć. Pokupila sam rasute boce u vreću i vratila ih starcu. Tada se njegovo staro, naborano lice razvedri te mi zahvali. A ja? Ja sam nastavila dalje s takvom lakoćom na duši i srcu, kao da je najsunčaniji dan.

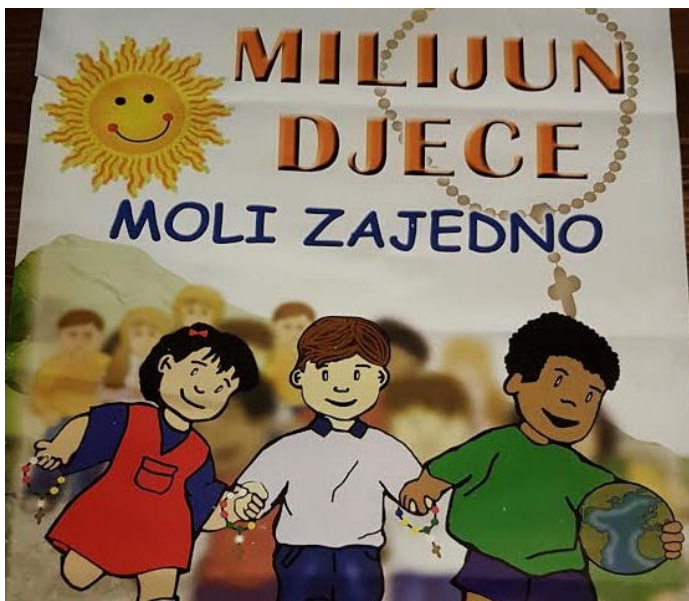
Leonarda Rajić, 8.a

vrate sa željom da obnove grad i vrate u njega ljubav i sreću. Prošlo je već 25 godina, no mi zauvijek ostajemo zahvalni svima koji su pomogli Hrvatskoj u obrani slobode. Uvijek ćemo se s velikim ponosom prisjećati onih koji su svoje živote dali i za našu slobodu danas! I voljeti grad- Grad Heroja- Vukovar!

Milijun djece moli zajedno za jedinstvo i mir

Kao i svake, tako su se i ove godine učenici Osnovne škole „Doktor Andrija Mohorovičić“ u Matuljima pridružili molitvenoj inicijativi „Milijun djece moli zajedno za jedinstvo i mir“. Radosna srca, s krunicom u rukama, predstavnici četvrtih, petih, šestih, sedmih i osmih razreda otišli su s vjeroučiteljicom Marijom Keškić do župne crkve Krista Kralja u Matuljima gdje ih je dočekaio župnik, velečasni Kristijan Malnar. Svi zajedno, točno u 9:00 molili su krunicu, svjesni da je moć molitve neprocjenjiva. Nakon molitve, ispunjena srca, sa osmijehom na licima, vratili su se u školske klupe ne krijući zadovoljstvo što su baš oni dio „milijuna“ koji je molio za mir cijeloga svijeta.

Vjeroučiteljica Marija Keškić

ZAŠTO HRVATSKA

Dragi turisti iz cijeloga svijeta, naša domovina Republika Hrvatska je predivna!

Njen glavni grad je Zagreb koji je ujedno i metropola. Zagreb je najljepše doživjeti u zimskim noćima, a Zagrebački advent je proglašen najljepšim u čitavoj Europi. Svaki kutak grada najavljuje Božić, čak su i njegove kulturno-povijesne znamenitosti ukrašene lampicama. Na Tomislavovom trgu je veliko klizalište koje morate isprobati.

Jedna od najpoznatijih znamenitosti grada je crkva svetog Marka na čijem su krovu grbovi grada Zagreba i Republike Hrvatske. U gradu se ističe prekrasna katedrala u kojoj su pokopani blaženi Alojzije Stepinac i ban Josip Jelačić, značajne osobe ovoga kraja i naše domovine.

Osim Zagreba i u drugim našim krajevima ima mnogo velikih, lijepih gradova, bogate prošlosti.

U primorskom kraju naše domovine možete uživati u Jadranskome moru, ali u brežuljkastim i nizinskim krajevima, te izvorima brojnih toplica.

Najveći grad Kvarnera je Rijeka. Poznata je po mnogim povijesnim znamenitostima. Svakako obidite gradinu na Trsatu sa koje se pruža predivan pogled na grad i zaljev ispred njega.

U gradu obidite staru jezgru i katedralu svetog Vida.

Gorski krajevi obiluju prirodnim ljepotama i nacionalnim parkovima. Najpoznatiji park Plitvička jezera oduševljava svakog posjetitelja. U Lici možete posjetiti Muzej Nikole Tesle.

I o nizinskim krajevima domovine ima puno za reći. Neka sela u tom kraju imaju čak deset tisuća stanovnika jer su ti krajevi pogodni za život. Razvijena je prehrambena industrija pa mnogi proizvodi koje jedemo dolaze iz nizina naše domovine. Nama se posebno sviđa Kandit čokolada!

Mi volimo svoju domovinu i biti ćemo sretni ako smo vas baš mi potakli da je posjetite.

Grupni rad 4. r Jušići

Petar Džaja, Katarina Jozić, Petra Komarac

Prvi put u HNK Ivana pl. Zajca

Za svetog Nikolu smo išli u Rijeku, u Hrvatsko narodno kazalište Ivana plemenitog Zajca. Bio mi je to prvi posjet kazalištu i jako sam se radovala.

U kazalištu smo se smjestili u lože. Snježnu bajku počeo je gospodin koji nam je pričao o tome kako se trebamo ponašati u kazalištu, a usput smo i zapjevali. Pričao je početak priče koji nas je zainteresirao.

Priča je napokon počela. Na početku su pjevali arije iz talijanskih opera. Nije bilo zabavno kao ostali dijelovi priče jer se radnja sporije odvijala.

Smiješan je bio dio kada kraljević ne može sjesti na prijestolje.

Svidjela mi se glazba u predstavi. Pjesme su pjevali na engleskom, talijanskom i hrvatskom jeziku. Posebno su mi se svidjeli svjetlosni efekti i snijeg na kraju predstave.

Oduševljena sam kazalištem i veselim se ponovnom odlasku.

Katarina Jozić 4.r.

PŠ Jušići

DAN HRVATSKE KNJIGE UČENICI OBILJEŽILI U ZAGREBU

22.travnja obilježava se kao Dan hrvatske knjige, a učenici sedmih razreda obilježili su ga na najbolji mogući način –posjetom visokim institucijama važnih za hrvatski jezik, hrvatsku pisanu riječ, znanost i kulturu uopće.

Posebno smo se osjećali došavši pred velebno moderno zdanje Nacionalne i sveučilišne knjižnice, najveće i najvažnije knjižnice cijele Hrvatske u kojoj se čuvaju primjerci svega što se u Hrvatskoj tiska. U predvorju nas dočekuju domaćini i upoznaju s tom važnom bibliotekarskom institucijom,sa svim odjelima koji u njoj postoje, s građom koja se u njoj čuva, s načinima čuvanja posebno vrijedne građe, s načinima posudbe, mogućnošću rada u knjižnici.

Sve što smo čuli potaklo je u nama još niz pitanja na koja su djelatnici Knjižnice vrlo rado odgovarali, a zatim nas proveli predvorjem Knjižnice.

I još jedna zanimljivost- nazočili smo postavljanju izložbe „Knjige na meniju- kukci za stolom“ i bili prvi posjetitelji istoimene radionice. Saznali smo zašto kukci vole knjige i knjižnice, koje vrste kukaca su štetne za knjige,po čemu prepoznati njihovu prisutnost u knjizi, što poduzeti ako se kukci pojave i kako spriječiti dolazak tih nepoželjnih gostiju, kako i gdje uopće čuvati knjige.

Oduševljeni posjetom Nacionalnoj i sveučilišnoj knjižnici ,nastavljamo put do Trga kralja Tomislava.

Uz kratko zaustavljanje kod spomenika kralju Tomislavu, laganom šetnjom krećemo prema Zrinjercu.

Na Strossmayerovom trgu druga naša važna postaja-najznačajnija hrvatska znanstvena i kulturna institucija –Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti.

Veličanstveno je ući u njeno predvorje i vidjeti dragi kamen hrvatske pismenosti, povijesti, jezika – original Bašćanske ploče. Dočekao nas je jedan od voditelja od kojeg smo saznali mnogo o HAZU, njenom povijesnom razvoju i utemeljitelju

biskupu J.J. Strossmayeru, o djelatnostima kojima se bavi, spomenute su istaknute ličnosti i akademici.

Razgledali smo i stalni postav Strossmayerove galerije starih majstora HAZU te

izložbu o Faustu Vrančiću, autoru Prvog hrvatskog rječnika.

U Institutu za hrvatski jezik i jezikoslovlje srdačno su nas dočekali. Nakon okrijepa, slijedi rad u radionicama i interaktivnim predavanjima. Upoznajemo se s radom Instituta, odjelima koji istražuju hrvatski jezik, a upoznajemo se i s njihovim izdanjima i izdavačkom

djelatnošću. Posebno je bio zanimljiv pravopisni kviz.

Uspinjačom do Gornjeg grada gdje smo s A.G Matošem pjevali sonete...

Pa na Cvjetnom trgu s Preradovićem u glas Jezik rođa moga.

Ovaj prelijepi travanjski dan i Dan hrvatske knjige završili smo u Botaničkom vrtu svjesni koliko bogatstvo smo dobili tog dana. Ovakav oblik nastave učenicima je zanimljiv i pomaže nam da lakše povežemo građivo, da na taj način proširujemo svoje znanje i upoznajemo bogatu povijest hrvatskoga jezika, književnosti i kulture.

Luka Ružić, 7.c

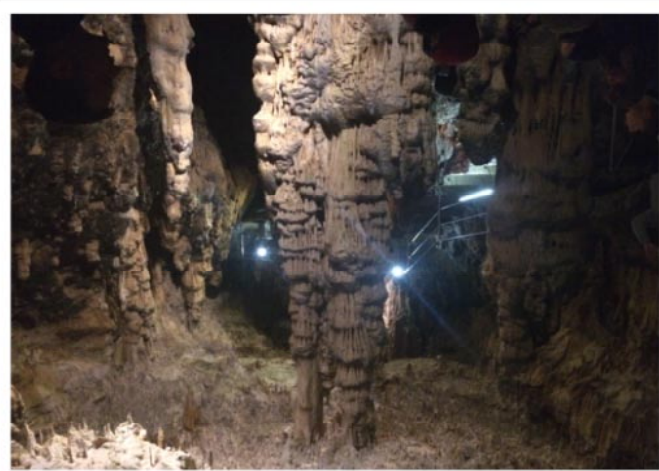
ŠKOLSKI IZLET UČENIKA TREĆIH RAZREDA Otok Krk

Učenici trećih razreda naše škole išli su na izlet na otok Krk 24. 10. 2016. godine. Krenuli smo autobusom u 8.00h iz centra Matulja, a vratili se u večernjim satima.

Najprije smo posjetili gradić Omišalj. Svidjela nam se crkva i šetnja uskim ulicama. Nastavili smo prema špilji Biserujki. Tu smo vidjeli stalaktite, stalagmite i stalagmate, a naučili smo ponešto i o špiljskim životinjama. Kratko smo predahnuli, marendali pa nastavili do Punta. Uljara i maslinik bili su prepuni maslina. Mogli smo vidjeti kako se od maslina proizvodi ulje. Nastavili smo prema gradu Krku. Prošetali smo i pojeli sladoled. Vodič nas je vodio gradom do kule i akvarija. Bilo nam je super! U akvariju i terariju smo vidjeli mnogo riba, rakova, hobotnice i zvijezde. Mogli smo izbliza vidjeti zmije, guštere i kameleone. Na kraju smo posjetili i suvenirnicu. Kupili smo puno igračaka i sitnica za uspomenu na izlet.

Povratak kući je brzo došao. Odlično smo se zabavili i vratili se prepuni dojmova. Jedva čekamo sljedeći izlet.

Kiara Bežulj i Ana Uković, 3.A

POSJET KUĆI BAJKI IVANE BRLIĆ- MAŽURANIĆ

Put prema Ogulinu je bio vrlo ugodan.

Na vratima nas je dočekala Ivana Brlić Mažuranić. Zapravo, ona se zove Sanja, no kada smo ušli u kuću, ona je stvarno postala Ivana Brlić Mažuranić. Imali smo više prezentacija. Gledali smo film Ivanina ogulinska pustolovina. Vidjeli smo Ivanino ognjište i čarobno zrcalo. Nakon toga smo išli kod spisateljičina pomoćnika Malika. Tamo smo imali natjecanje u ilustriranju priče Regoč. Na kraju je bilo izjednačeno. Nagrada je bila kartonska kruna. Poslije radionica smo se išli poigrati u dvorište. Za kraj smo ostavili kupovinu suvenira.

Bilo nam je vrlo lijepo i zabavno.

Niko Herega, 3.a (4.a)

IZLET U ZAGREB

Učenici 4. b razreda posjetili su glavni grad naše domovine.

Nakon dolaska autobusom smo otišli do HRT-a. Zgrada HRT-a je velika s puno odašiljača i antena. Vidjeli smo kako se snimaju televizijske emisije. Bilo je jako zabavno. Nakon toga smo prošetali do Trga bana Josipa Jelačića. Spomenik je velik i kao da nas ponosno gleda. Usput smo došetali i do Zagrebačke katedrale koja nas je oduševila izgledom i ljepotom. Predivna je i jako visoka. Iako se obnavlja, lijepo izgleda. Za kraj smo ostavili Zoološki vrt gdje smo uživali u životinjama koje su nas mirno promatrale.

Zmije, krokodili, razne ptice i sisavci oduševili su nas svojom ljepotom.

Vratili smo se kući prepuni dojmova. Lijep je Zagreb.

Vito Vlašinski, Lana Ahmetović, Katja Topić, Nina Živanović i Viktorija Đukić, 4.b

ČUDOTVORNO RASPELO

U subotu 23. 4. u 8, 30 h krenuli smo iz Matulja prema Rijeci u posjet katedrali sv. Vida. Pri obilasku katedrale uživali smo u prizorima svetaca i njihovih oltara. Očaralo nas je biskupsko ruho. Ispreplitale su se zlatne, ljubičaste i srebrne nijanse na odori. Posebni su i biskupski štapovi s pozlaćenim dijamantima i srebrom. Zatim smo se popeli na galeriju i potpisali se u knjigu utisaka. Na galeriji smo vidjeli stara biskupska ruha, razne kaleže i slike, vidjeli smo i kosti svetaca pa čak i ruku sv. Lucije. Najzanimljivije je bilo gledati pravu Isusovu krv u ampuli. Na kraju smo se svi počastili.

Bilo mi je super i nikada neću zaboraviti ovaj izlet.

Jedva čekam sljedeći..

Nikolina Smokvina, 4.a (5.a).

TERENSKA NASTAVA U RIJECI - PROMET

Izvanučionička nastava se uvijek rado očekuje, planira i organizira od strane učenika i učiteljica. Otkrivajući u neposrednoj životnoj stvarnosti, učenje je obilježeno intelektualnom radoznalošću i poticanjem stvaranja kvalitetnih odnosa unutar odgojno-obrazovne skupine.

U cilju kvalitativne sistematizacije znanja o prometu, vodeći se ključnim odgojno-obrazovnim ishodima učenja, realizirali smo terensku nastavu u Rijeci na opće zadovoljstvo učenika i učenica 2.A i 2.B razreda naše škole.

*Alenka
B.Mandić i Dorijana Mavar, učiteljice RN*

Izlet

Učenici 2.a i 2.b razreda idu 9.3.16. godine u Rijeku. Posjetit će Brodsku luku Rijeka, Autobusni kolodvor, Željeznički kolodvor da bi učvrstili znanje o prometu i putovanju.

Ivan Fućak, učenik 2.A

Učenici vole terensku nastavu

Učenici 2.A i 2.B razreda OŠ "Dr. Andrija Mohorovičić" iz Matulja su sudjelovali u terenskoj nastavi.

Dana 9.3.2016. godine razgledavali su Željeznički kolodvor, Autobusni kolodvor i Brodsku luku Rijeka. Tako su učvrstili svoje znanje o prometu i putovanju. Najviše im se sviđelo u lokomotivi na kolodvoru i luci dok su razgledavali brodove.

Preporučila bih svim učenicima drugih razreda terensku nastavu.

Iva Zeko, 2.A

DOJMOVI UČENIKA I UČENICA

Neva

Najviše mi se sviđelo kada smo bili na Željezničkom kolodvoru i gledali dolazak vlaka. Više mi se sviđa terenska nastava od nastave u učionici. Voljela bih opet otići u Rijeku.

Lina

Najbolje mi je bilo na Željezničkom kolodvoru. U lokomotivi smo mogli i potrubiti! Preporučila bih i drugim učenicima učenje na terenu. Opet bih posjetila Rijeku.

Stella

Najbolje mi je bilo igranje u parkiću i vožnja autobusom.

Vanessa

Najviše mi se sviđelo sjedenje u lokomotivi. Bio je pravi užitak sjesti na mekano sjedalo strojovođe. Želim da taj užitak osjete i ostala školska djeca.

Bruno

Bilo mi je super u Brodskoj luci. Bacali smo kruh galebovima! Super je bila šetnja Mololongom.

Kiara

Bilo mi je super! Najviše mi se sviđelo kada nas je strojovođa pustio u lokomotivu. Terensku nastavu preporučam svima!

POSJETILI SMO ...

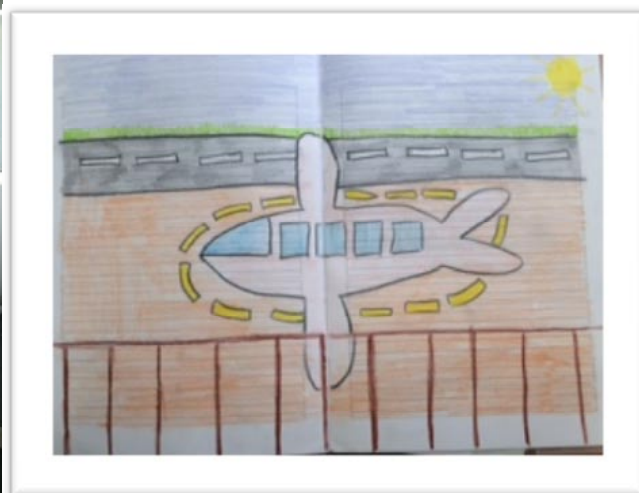
Učenici 2.A i 2.B razreda naše škole su 15. 4. '16. godine posjetili Zračnu luku Rijeka.

Okupili su se ispred škole u 12h i autobusom krenuli na aerodrom, na otoku Krku. Posjetom su utvrdili znanje iz PID-a o putovanju zrakoplovom.

Najzanimljivija je bila igra "putnika - torba".

Kiara Bežulj, 2.A razred

TERENSKA NASTAVA ŠESTAŠA NA KRKU

Pripremila: Silvija Polak Mance, prof.

Već godinama učenici šestih razreda naše škole odrađuju terensku nastavu iz povijesti hrvatskoga jezika vezanu uz prve početke pismenosti u Hrvata u samoj kolijevci glagoljice na otoku Krku. Tako je i nazvana ova naša, možemo reći već tradicionalna, terenska nastava „U kolijevci glagoljice“.

U koje god mjesto na Krku pođeš, naići ćeš na povijesne izvore, vrijedne spomenike i svjedočanstva o bogatoj prošlosti, životu i kulturi tog otoka.

Ipak, mi smo se tog sunčanog kasnojesenskog jutra 20.listopada zaputili najprije put Vrbnika, pa prema Jurandvoru i Baški, a ovaj lijepi dan uz zalaz sunca završili smo u samom gradu Krku.

Kroz Vrbničko polje u kojem su se još zlatili vinogradi žlahtine, dolazimo pred Vrbnik, jedno od najstarijih naselja na otoku. Pred nama prekrasna slika- mjestašce zbijeno na vrhu pedesetmetarske stijene nad morem. U tom trenutku i ne može ništa doći na pamet već narodna pjesma „Vrbniče nad morem“.

Polako se penjemo prema Placi Vrbničkog statuta gdje imamo dogovoreni posjet Knjižnici obitelji Vitezić. Knjižnica je danas smještena u povijesnoj zgradi nekadašnjeg Kneževog dvora. Knjižnica je ostavština dr. Dinka Vitezića, zastupnika Hrvata u Bečkom parlamentu, i njegovog brata jednog od krčkih biskupa Ivana Vitezića. Obojica su zaslužni Vrbničani, zapisujemo u svoje bilješke što nam je zadatak, jer su u knjižnici prikupili i ostavili mnoge vrijedne knjige, tiskane i rukopisne, vrijedne glagoljaške misale i brevijare. Sa zanimanjem smo razgledali najstarije

knjige na glagoljici i latinici, a najveći interes izazvao je Koehlerov Atlas iz 1718. godine.

U Kneževom dvoru još je nešto pobudilo našu veliku pozornost, a to je replika Guttenbergovog tiskarskog stroja iz 15.stoljeća. Sa zanimanjem smo pratili i bilježili sve informacije o razvoju tiskarstva i o radu u prvim hrvatskim tiskarama.

Posjet Vrbniku završili smo šetnjom uskim vrbničkim uličicama, zapisivali njihove nazive, provukli se najužom ulicom na svijetu Grškovićevim prolazom ili kako ga domaći nazivaju Klancić, pronalazili glagoljaške natpise uklesane u kamen, vidjeli Vrbničko glagoljsko kolo, ispričali vrbničke legende kao onu o Kuginoj kući. Na samom kraju odšetali smo na Gospoju i slikali se uz Blaža Baromića, slavnog vrbničkog tiskara koji je tiskarski zanat izučio u Veneciji, a zatim osnovao Senjsku tiskaru, jednu od prvih u Hrvatskoj.

Oko podne stigli smo u Jurandvor, u samo srce glagoljaštva i mjesto nastanka Bašćanske ploče- dragog kamena hrvatske pismenosti. Aktivno sudjelujemo u interaktivnom predavanju u crkvi sv. Lucije.

Zatim nastavljamo u glagoljaškoj školici učiti mnoge zanimljivosti o nastanku i razvoju tog jedinstvenog hrvatskog pisma, a jedna grupa odlazi u obilazak Bašćanske staze glagoljice.

Već pomalo i umorni odlazimo u Krk- najveće mjesto na otoku i glavno središte

otoka i osvrćemo se na njegovu bogatu glagoljašku i frankopansku prošlost i bogatstvo.

S mnogo novog znanja, puni dojmova i zadovoljstva vraćamo se u Matulje.

Učnice 6.b

*Antonia Gauš, Zara
Doričić, Kristi Kinkela, Nicole Milić*

EKOLOZI UDRUGA ŽMERGO U NAŠOJ ŠKOLI

Zeleni sat u školi

Žmergov dugoročni program Zeleni sat u školi, inovativnim pristupom u edukaciji doprinosi ekološkom obrazovanju u osnovnim školama i drugim obrazovnim institucijama. Projekt se provodi prema Žmergovom priručniku Zeleni sat u školi, koji sadrži 20 ekoloških tema predavanja i radionica. Učenici naše škole sudjelovali su u radionici o zdravoj prehrani, zaštiti okoliša, recikliranju i kompostiranju. Učenici su saznali sve o korisnom otpadu i ponovnoj uporabi organskog otpada.. Cilj je projekta obrazovno utjecati na korisnike u usvajanju ekološkog ponašanja.

Učenici 3. b sa učiteljicom Dorijanom Mavar

NA SATU KEMIJE....

Ove godine dobili smo novi nastavni predmet. U početku nisam znala što očekivati zbog toga što je kemija vrlo širok pojam. Došavši na prvi sat, profesorica Dunja Maričević objasnila nam je da kemija nije teška već vrlo zabavna. Iz sata u sat učimo što je zapravo kemija, istražujemo različite kemijske reakcije u raznim pokusima. Sviđa mi se način na koji

se nastava održava i kako gradivo obrađujemo. Nakon svake lekcije za domaću zadaću moramo riješiti pitanja iz udžbenika koja su korisna u ponavljanju i učenju. Također mi se sviđaju brojni pokusi koje izvodimo kako bi potvrdili neku pretpostavku vezanu uz gradivo. Najdraža mi je do sada bila lekcija o posuđu i njihovoj namjeni. Saznala sam mnogo o različitim tikvicama, cjevčicama i ostalim preparatima. Tek mi je prva godina učenja, a već sam zavoljela kemiju. Profesorica se brine da sve naučimo na zabavan, no edukativan način. Nadam se da ću naučiti još mnogo različitih činjenica uz zabavne zadatke i pokuse.

Karin Brajdić, 7.b

Posjet Astronomskom centru Rijeka

Pripremila: Silvija Polak Mance, prof.

U sedmom razredu umjesto prirode dočekala nas je biologija i proučavanje živih bića na Zemlji od samih početaka, razvoj živih bića od sitnih, ljudskom oku nevidljivih bakterija do čovjeka.

Stoga, profesorica Gordana Begić sedmaše već na samom početku školske godine vodi u Astronomski centar u Rijeci koji se smjestio na brdu Sveti križ na gornjoj Vežici.

Po dolasku najprije smo u digitalnom planetariju pogledali film Zemlja-svemirski dragulj koji govori o planetu Zemlji od njezinih prapočetaka i prati postanak i razvoj života od bakterija do čovjeka. Film je bio vrlo zanimljiv, a posebno je zanimljiv i sam planetarij - velika okrugla prostorija s polukružnim stropom na koji se projicira film, a gledatelji smješteni u stolicama u poluležećem položaju gledaju film iznad sebe - gotovo kao da su dio Svemira. Nastavili smo s predavanjem u velikoj dvorani Centra te u zanimljivoj prezentaciji Šetnja Sunčevim sustavom doznali mnogo zanimljivosti o svim planetima Sunčevog sustava; o Merkuru, najmanjem planetu Sunčevog sustava koji se preko dana zagrije na oko

430 stupnjeva, a preko noći se ohladi na -140 stupnjeva C, no jedan dan na Merkuru traje 176 Zemljinih dana;

Venera je najtopliji planet s temperaturom od 480 stupnjeva, a u njenoj atmosferi prevladava

ugljični dioksid; crveni planet je Mars, dva puta manji od Zemlje, na njemu se nalazi najviša planina Sunčevog sustava - vulkan visok 27 kilometara; Jupiter je 11 puta veći od Zemlje i ima 68 mjeseca. Bilesu to samo neke od mnogih zanimljivih podataka. Najbolji dio uslijedio je u zvezdarnici. Pala je vedra noć i nebo se osulo zvijezdama. Stisli smo se u uskoj zvezdarnici oko teleskopa, te čudesne naprave koja te može približiti nebu i Svemiru. Riječki teleskop sto puta povećava mjesec i zvijezde koji onda izgledaju tako jako blizu.

Time je završila lijepa, zanimljiva i poučna astronomska večer u Astronomskom centru Rijeka.

Međunarodni dan tolerancije, 16. studenog

Odgojem do poštovanja, prihvaćanja i uvažavanja bogatstva različitosti

Svake godine u našoj knjižnici organiziramo radionice na teme **Tolerancija i prihvaćanje različitosti**. Gledanjem kratkog filmića s temom „U školi smo svi jednaki“ započeli smo s radionicom. Učenici su iskazali svoje dojmove i zapažanja, a nakon toga se razvila rasprava o različitosti, prihvaćanju različitosti i negativnim posljedicama netolerancije. Zaključili smo kako je važno upoznati druge kulture i zajednice kako bismo prihvaćali pojedince i grupe različite od nas samih. Tolerancija ne zahtijeva odricanje od vlastitih uvjerenja, nego prihvaćanje i dopuštanje onih drukčijih.

Grupa mali knjižničari

PRODUŽENI BORAVAK U KNJIŽNICI

Danas smo imali nastavu u knjižnici. U Mjesecu knjige uvijek imamo radionicu. Volimo biti u knjižnici jer nam knjižničarka uvijek nešto lijepo pripremi. Danas smo razgovarali **Kako birati knjige za čitanje?** Pričali smo o tome što volimo čitati i kako biramo knjige za kućnu knjižnicu. Zaključili smo da su nam knjige dragi prijatelji i da su zanimljive i poučne. Knjige lako nosimo sa sobom i kad putujemo. Ne zauzimaju puno mjesta i nikada nas ne razočaraju.

Učenici produženog boravka sa svojom učiteljicom Renatom Šojat

Učenici o knjigama

Knjige su nam najbolji prijatelji.

Knjige su zanimljive i nikada nas ne razočaraju!

Možemo ih ponijeti sa sobom jer ne zauzimaju puno prostora.

Čitamo o nepoznatim krajevima.

Upoznajemo nove "prijatelje" i njihove zgrade i nezgode!

BILTEN LISTA CVRČAK

**Za ovogodišnju božićnu priredbu
priredili smo mjuzikl**

Snježna kraljica prema bajci Hansa Christiana Andersena

Piše: Silvija Polak Mance, prof.

U pripremu ovog obimnog projekta uloženo je jako mnogo vremena, truda, volje i rada. Sudjelovao je veliki broj učenika u dramskoj, lutkarskoj, glazbenoj, plesnoj i likovnoj radionici koji su uz svoje učitelje mentore pokazali sve svoje talente. Tako su na pozornici u našoj sportskoj dvorani 15. prosinca 2016. poput pravih profesionalaca s velikim uspjehom izveli mjuzikl „Snježna kraljica“.

O uspjehu najbolje je svjedočio dugotrajan pljesak i oduševljenje matuljske publike u dvorani, pohvale i čestitke pristizale su sa svih strana.

Djelić atmosfere prenosimo u fotografijama koje su

popraćene citatima iz mjuzikla.

„Nekoć davno, jako, jako davno živio je jedan zloduh. Nitko nije znao je li on vilenjak, duh, zli čarobnjak... ,ali bio je zao i podmukao.“

U ulozu pripovjedača Dominik Grbac koji nas je vodio bajkovitim svijetom snježnog carstva.

„Jednog dana taj je zloduh napravio neobično ogledalo. (...) Kad bi krhotina tog ogledala dospjela u čije srce, tom bi čovjeku srce postalo hladno kao komad leda.“ Sve je započelo pričom o zloduhovom ogledalu u impresivnoj lutkarskoj izvedbi lutkarske družine 3.a razreda.

„ Zar se ne sjećate priče koju sam vam pričala da kada snježne pahuljice lete poput roja pčela tada je blizu njihova kraljica, Snježna kraljica, a ona nije dobra...“
 Baka, Dorotea Blažić, priča priču...
 Baka u izvedbi pjesme Božić spaja nas uz pratnju i koreografiju zбора Škole.

„ Ona koja stvara ledeno cvijeće, koja mu naređuje kada će padati, a kada ne...“

Koreografija Storm u izvedbi plesačica Snježne kraljice.

„Mogu činiti da me se ljudi boje, mogu imati najljepši dvorac na svijetu i donijeti u njega nekog tko mi se sviđa...“

Snježna kraljica Amadea Vukšić odvodi malog Kaya, Frana Barjaktarića.

Balerina Paola Jurdana u Plesu šećerne vile i Rijeka Iva Marijanović

„ Tamo gdje čamac pristane ,ti ćeš nastaviti svojim putem, srce će te voditi.“

Rijeka, Iva Marijanović i Gerda Nina Simčić.

„...jer vidiš samo jedan svoj korak, uvijek se možeš nadati da će te onaj sljedeći odnijeti tamo kamo si

krenula pa ideš sve dalje i dalje...“

Svjetiljčica Antonia Gauš i Gerda Nina Simčić

„Znaš Gerda ti nisi obična djevojčica ,hrabra si , a ja volim takve.“

Rekla je Mala Razbojnica Mia Kos Gerdi.

Roj malih pahuljica –plesna točka učenica 4.a razreda

„ Ja nemam ništa, ništa nikom dati,... pa čeznem tu, u ovoj hladnoj noći,

možda će ipak netko k meni doći.

Otopila ju ljubav dvoje djece, dvoje istinskih prijatelja-
song Snježne kraljice Samo san.

Gerda , Nina Simčić i Kay , Fran Barjaktarić, pokazali su što znači za nekoga učiniti sve, baš sve, pa i otopiti hladan led.

Duet Gerde i Kaya - Ovaj snijeg

„A Možda bajke i nisu samo za djecu. Možda su i stvarnije, stvarnije nego što nam se čini. Jer u bajkama i ljubavi je sve moguće...“

Naši uspjesi

Državno natjecanje u debati 2016. godine

Temeljem postignutih rezultata na Županijskom natjecanju, ekipa učenica naše škole u sastavu: Maja Simčić, Daniela Marjanović i Matea Marijanović, sve učenice VIII. C razreda, dobile su poziv za Državno natjecanje iz debate.

Natjecanje je organizirano u suradnji MZOŠ, Agencije za odgoj i obrazovanje i Hrvatskog debatnog društva. Domaćin natjecanja bila je OŠ „Zaprude“ u Zagrebu, a održalo se 15. i 16. travnja 2016. god.

Ekipe su debatirale na tezu: “Treba skuplje naplatiti zdravstvene usluge osobama koje same sebi ugrožavaju zdravlje“ Pored ove teze sudionici su raspravljali i na AD HOC tezu, što znači da su tezu saznali 45 minuta prije debate.

Tezu pripremaju sami, bez pomoći mentora i/ili moderne tehnologije. U dva dana održane su debate u četiri kola, nakon čega se debatiralo u polufinalnim i finalnoj debati. Tijekom državnog natjecanja naša ekipa uspostavila je mnoge prijateljske veze sa članovima ekipa iz naše županije kao i ekipama iz cijele Hrvatske.

Naša ekipa je postigla vrijedne rezultate, a plasiranjem na državno natjecanje obvezala ekipe koje iz naše škole dolaze iza njih, da nastave tradiciju uspješnog Debatnog kluba OŠ Matulji.

Ponosna mentorica:
Jadranka Jovanović, prof.

MLIJEČNI BRKOVI ODVELI 3. B u ZAGREB

LIKOVNO NATJECANJE DUKATA „VOLIM MLIJEKO“

LUKA FLEDROVIĆ „MALI VELIKI ILUSTRATOR“

Učenici 3. B razreda sudjelovali su na likovnom natjecanju Dukata „Volim mlijeko“.

Između 3000 radova, prema mišljenju stručnog žirija, rad Luke Fledrovića izabran je kao najkreativniji u kategoriji trećih razreda osnovnih škola u Hrvatskoj.

Rad našeg učenika krasit će pakiranje Dukata trajnog mlijeka, koje će se naći na policama trgovina diljem Hrvatske.

Učenici
3. b sa učiteljicom
Dorijanom Mavar

Hrvatski školski susreti Lidrano 2017.

Zadnjeg dana siječnja u dvorani Filodrammatice u Rijeci održan je Gradski i međuopćinski susret recitatorskog i scenskog stvaralaštva učenika osnovnih škola. U dramsko –scenskom stvaralaštvu prijavljena su bila 58 pojedinačna nastupa i 16 skupnih.

Našu školu predstavljala su četiri učenika. Najmlađi, učenik 1.razreda PŠ Jušići, Ivano Komljenović

predstavio se pjesmom Tko što voli- nek izvoli i već u prvom nastupu osvojio žiri.Njegova mentorica je Marija Radoš.

Frana Barjaktarić iz 3.b smela je Nezgodna zaljubljenost pa je imao problema u školi i kod kuće, ali se zato žiriju redstavio izvrsnom izvedbom. U tome ga je pratila njegova mentorica Dorijana Mavar.

Starije razrede predstavljala su dva učenika,

dugogodišnji sudionici Lidrana. Mihael Bučković iz 5.c predstavio se tekstem Au, baš nezgodno i u humorističnom tonu priznao kako su mu život zakomplicirala tri prišta koja su se pojavila u nezgodan čas.

Učenik 8.c razreda Dominik Grbac sudjelovao je u kazivanju poezije s čakavskom pjesmom Ako mi pojemo i nadahnutom interpretacijom oduševio i žiri i publiku.

Njihova mentorica je Silvija Polak-Mance.

Svi izvođači predstavili su se zanimljivim tekstovima i izvrsnim interpretacijama pa se trenutak proglašenja najuspješnijih koji će dalje sudjelovati na županijskoj razini Lidrana iščekivao s velikim nestrpljenjem.

Ime škole Andrija Mohorovičić pročitano je četiri puta – nevjerojatno, i Ivano i Fran i Mihael i Dominik idu dalje na županijsku razinu. Od žirija su dobili samo pohvale.

Dečki su bili zadovoljni i sretni,a njihove mentorice i zadovoljne i ponosne.

Vidimo se na Županijskom susretu Lidrano 2017.!

Uredila: Silvija Polak Mance, prof.

LIST

Gledam list na stazi pokraj potočića. Mirišem ga i razmišljam o pečenim kestenima! Zlatne je boje, na dodir je pomalo tvrd i škaklje me po obrazu. Prekrasnog je oblika! Obožavam jesen i hodanje po šuštavom lišću.

Mia Čvorić, 3.A

KIŠOBRAN I ČIZMICE

Padala je kiša. Munje su rezale nebo. Vlasnici kuće su se odmarali. Na hodniku je ostao kišobran i par čizmica.

- Kišobrani su najkorisniji! - uzviknuo je kišobran.
- Možda jesu, za kišu, ali su čizmice dobre i za kišu i za snijeg. - važno su objasnile čizmice.

Kišobran je malo promislio pa važno uzviknuo: - Ja ljudima čuvam glavu i tijelo, a ti samo noge!

- Znači, tebi bi bilo u redu da ljudi hodaju mokrih nogu? - začuđeno su pitale čizmice.

Neko su se vrijeme kišobran i čizmice promatrali u tišini. Čizmice se nasmiju, nasmije se i kišobran. Znaju oni! Jednako će biti važni za šetnju na kiši.

Manuela Felić Fajić, 3. A

KIŠOBRAN I ČIZME

Jutro je. Ustajem oko devet sati, pogledam kroz prozor. Pada kiša.

Silazim u kuhinju i doručkujem. Najednom, čujem netko razgovara.

- Nas vjetar ne može otpuhati. - govori prigušeni glas.

- A ja sam vlasniku uvijek u ruci, a vi na nogama i stalno vas gazi! - pobjedonosno uzvikuje drugi glas.

Polako krećem prema glasovima kad začujem: - Sada tiho! Netko dolazi!

Čudim se i gledam u kišobran i čizme. Zar oni stvarno pričaju? Pada mi na pamet dobra ideja..

Obuвам čizme, uzimam kišobran i izlazim van, na kišu. Nema više svađe.

Ivan Fućak, 3.A

PUTOVANJE BALONOM

Probudila sam se i odmah počela spremati. Putovat ću balonom na vrući zrak!

Ušla sam u košaru, tu su već bile moje stvari i krenula. Dok sam još nisko letjela, pozdravila sam sve prijatelje i cijelu familiju. Napokon, letim!

Ispod sebe sam vidjela gradove, sela, jezera, rijeke i mnoga mora. Dok sam letjela iznad mora, divila sam se dupinima, kitovima, ribama i ribarima, brodovima... Oduševljavala sam se zebrama, lavovima i antilopama na afričkom tlu. Bilo je tu mnogo, mnogo životinja koje još nisam upoznala. Smijala sam se šarenim papigama, a mahala tigrovima.

Par mjeseci kasnije, napokon sam obišla cijeli svijet i vratila sam se kući. Naučila sam puno. Sretna sam.

Vanessa Radojčić Čorluka, 3.A

Jesen

Košara puna zlata,
jesen otvorila vrata,
donijela prelijepo boje,
darovala plodove svoje.
Ogrnula šume plaštom,
i sve ih okitila maštom.
Roj zlata već leti
i ljeta se s tugom sjeti.

Crtež: Katja Šop, 3.b

3. r JUŠIĆI

MOJA DOMOVINA

Moja domovina je cvijet iz bajke,
ona je lijepa poput moje majke.
Čarobnim sjajem dijamanta vječno sja
to je moja prekrasna domovina.
Ljubav nam daje cijeli san,
pa nježno i tiho ulazi u naš san.
Sunce joj tople poljupce šalje,
šalje joj ljubav, pjesme i zagrljaje.

3. r JUŠIĆI

JESEN

Jesen je prelijepa. Ona nas sve zadivi. Ima puno plodova i lišća. Svi se ljudi spremaju za jesen. Smočnice su već pune džemova, pekmeza i paprika... bere se grožđe u vinogradima, kuha mošt u bačvama. U selima se obavljaju poljoprivredni radovi. Čarobna jeseni, za mene si lijepo godišnje doba jer uživam u tvojim bojama.

Luka Bošnjak, 4.a

Jesen i njeni prijatelji

Jesen mi je pokucala na vrata. U novom kaputu od šarenog lišća, izgledala je predivno.

Sa sobom je dovela svoju prijateljicu kišu i svoje prijatelje oblake. S njima je došao i hladan vjetar.

Svi skupa smo se bacili na posao. Ja sam krenula u školu, jesen je bojala krošnje i pomagala voću da dozrije. Vjetar je snažno puhao i ostavljao ljude bez kišobrana i šešira. Čini mi se da je najzaposlenija bila kiša. Padala je svakoga dana. Svojim padanjem je barem poticala đake na učenje jer više se nisu mogli igrati vani.

Svaki dan sve je hladnije. Jesen se požurila sa svojim radovima. Mogla se namirisati zima kako se približava. Jesen, kiša, vjetar i oblaci krenuli su na drugi kraj svijeta.

Crtež: Lovro Haber, 2.b

Katarina Jozić, 4. r

PŠ Jušići

SREĆA

Sreća,
To je igra na travi,
rođendansko jutro i iskričavi valovi.
Sreća,
To je osmijeh prijatelja,
zagrljaj timskih igrača i blagovanje kolača.

Sreću možeš tražiti,
za srećom možeš trčati
ali najljepše ju je živjeti.

Tea Boras Mandić, 6.c

Priča o Crnoj Kraljici

Dolazila sam s treninga. Već je pala noć. Taman je bilo vrijeme za večeru i spavanje. Utonula sam u san i našla se u svijetu mašte.

Došla sam na planinski pašnjak. Tamo je bilo sve čarobno i veselo. Oblaci su pjevušili i jednorogi plovili nebom. Na jednom od jednoroga sjedila je neka vila. Uputila sam se k njoj. Odjednom me povukla na jednoroga. Odletjele smo na vrh planine u jednu špilju. Bila sam preplašena. Rekla mi je da se ne bojim i da me ona dovela na pašnjak. Ugodno sam se iznenadila i upitala ju zašto. Odgovorila mi je da ona svu djecu svijeta promatra s neba, i jedino sam ja bila ona prava za njen zadatak (jer sam se najviše razumjela u životinje) pa me dovela ovdje. Upitala sam vilu na koji točno zadatak misli.

Trebali smo naći protuotrov za medvjede koji imaju zaraznu bolest. Pristala sam.

Shvatila sam da ja ništa ne znam o vili pa sam je pitala kako se zove. Bila je to Crna Kraljica.

Crna Kraljica i ja morale smo naći jednu rijetku biljku – Velebitsku degeniju. Krenule smo u potragu. Tražile smo i tražile, no nismo ju mogli naći. Odjednom sam ju ugledala na teritoriju vukova. Morale smo smisliti plan kako doći do nje. Predložila sam da vukove namamimo hranom. Crna Kraljica je u svojoj torbici na svu sreću imala sirovo meso. Napravile smo plan da ću ja mamiti vukove, Crna Kraljica ubrati Velebitsku degeniju i priskočiti mi u pomoć. A tako je i bilo.

Crna Kraljica me vratila kući, oprostile smo se. Poklonila mi je za zahvalu cvijet za kosu da mi donese sreću. Dok sam stavljala cvijet u kosu, slučajno sam se počupala, trznula sam se i shvatila da je sve to bio zapravo san.

Petra Komarac, 4.r. PŠ Jušići

ČAKAVČIĆI

MOJA DOMAĆA BESEDA

Još dokle san bil mići, nona i nono su me vadili govorit po domaći.

Moji doma si govore po domaći. Tako su govorili i si moji bižnoni.

Rekli su mi da moran čuvat svoju domaću besedu.

Naš domaći jezik je čakavski. Mi govorimo ČA.

Neke besedi su iste kot slovenske i talijanske. Na primjer

beseda je po našu i po slovensku, pomidor je po talijanski pomodoro.

Čakavski je jezik najstareji hrvatski jezik. Mi govorimo mehko aš imamo Ć.

Ne smemo se sramet našega jezika.

Nikad ne smemo pozabit od kuda i ki smo.

Kot ča mi je bižnona govorila aš bi bilo lepo očuvat našu tradiciju

da se domaća beseda ne zatare.

A od sega najljepše bi bilo to se' storit za našu prelepu domaću grudu.

DavId Rutar, 6.b

VALENTINOVO

Mama j' danas črjenu ružu dobila,
moran reć baš se j' razveselila.

Lepo je kad neki s ken si čuda let
pokaže da si mu celi svet.

Njezin muž nikad neće pozabit
ivavek će se spametit.

Magar i ako Valentinovo ni,
z regal on je razveseli.

Si regali i rožice ovega sveta
ne moru zamenit takovega čoveka.

Saka ka j' takovega našla ,
boje potrefit ni mogla.

Nicole Milić, 6.r

SNEG

Počel je padat sneg. Kujina Nina i ja komać smo to dočekale, obukle se teplo i šle van. Storile smo snješkota. Brzo je pala noć, pa smo šle va kuću. Drugi dan je sneg opet padal, pa smo storile još jenega snješkota. Pomogla nan je i moja suseda Nikolina. Kad smo finile, počele smo se cupat Nina se j' podršnila i pala z noson va sneg. Nikolina i ja smo se jako smele, aš je Nina postala naš treći snješko.

Tara Marmilić, 1. b (2.r)

ZVONČARSKA SMOTRA

Šla san gledat zvončarsku smotru pul Matuj. Najlepči su bili Brgujski zvončari, aš su jako skakali. Bilo je i čuda maškarane dece. Si ki su prišli na smotru su se lepo zabavili i zadovoljni šli doma.

Lara Marić, 1.b (2.b)

Izradila: Likovna grupa

Crtež: Patrik Vičević, 2.b

BOŽIĆNI REGALI

Dana 15.12. 2015. imeli smo priredbu. Se j' bilo puno boćic, lampic i drugeh ukrasi. Tomislav je otrpl vrata od priredbi, ma i vrata od srca od seh ki su prišli. Naš regal je bil igrokaz „Regali“. Poručil je da nikakov regal ni veći od Božića. Judi su z gušton naslišali i pjeskali. Pijažale su njin se božićne recitacije i pjesmi, a zbor ih je oduševil z pjesmun „Sretan Božić svakome“. Štorija od Betlehema poručila je da va dobren srce vavek moreš nać neć dobrega. Zakantali smo i „Božićnu noć“ ka je na pozornicu prnesla velu, velu sreću. Onput je tanac razveselil mater i oci, a baloni su leteli i pucali od sreći. Se j' bilo lepo i šesno.

Tiara Bakić, 4. r Jušići

ZIMSKA SLIKA

Kad se zbudiš i jutro vidiš,
vane se je od snega belo.

Zoveš si prijatelji,
da pridu do tebe,
pa da grudice snega lete.

Moreš do Matuj poč,
a kad prideš, već će bit noć.

Zbog snega velega tega,
pusta videt nećeš,
jer do Matuj ne krećeš.

Tia Kinkela, 5.b

Ljubav

Ljubav je kao nebo,
oblaci su samo sitni problemi koji prolaze,
nebo je uvijek tu.

Jednom ćeš me pitati:
volim li više život ili tebe.
Ja ću odgovoriti: „Život“.
Ti ćeš se okrenuti i otići,
a nećeš ni znati
da si ti moj život.

Sвета noć

Ta noć je najljepša, najbolja, najsjajnija,
najzvjezdanija...

Posebni od svih jer tada se rodio naš Isusić.
U Betlehemu, u štatici, na jaslama u slamici,
pored Marije i Josipa, ispod zvijezde najsjajnije,
rodio se Kralj nad kraljevima, onaj koji će jednog
dana pokoriti svo zlo i otvoriti vrata raja.

Sretan Božić!

Nikolina Smokvina, 5.a

Božićna pjesmica

Jedne večeri pod zvijezdama,
djeca se vesele jutarnjim darovima,
vesele se i smiju s roditeljima,
mala djeca pripremaju kolačiće za Djeda Božićnjaka.

Lampice u kući svijetle,
a vani sitne pahuljice padaju rijetke.
Djed Božićnjak sa sobovima po čarobnom nebu leti,
dok u kući pripremaju se lijepi konfeti.

Božićno jutro prekrasno je i lijepo,

darova ima puno.
Djeca poklone otvaraju brzo
jer se njima jako vesele.

Arijana Ivković, 5.a

SNJEŽNA BAJKA

Snježna Kraljica pahulje baca,
Nebom plešu kao razigrana mala maca.
U bijeloj dolini djeca se vesele,
Dok im na nosiće padaju pahulje bijele.
Snjegovići se neprestano stvaraju,
Nestašne grude im nosiće šaraju.
Čarobne sanjke niz brijeg lete,
Ovakvih lijepih dana se rado sjete.
Starijim ljudima sjećanje bljesne,
I zimska ih čarolija u mladost odnese.

Eric Randić, 5.a

PRAVA ZIMSKA SLIKA

Bijelo je sve, bijel je i brijeg,
Kako ne bi bilo kad pada snijeg.
Pada snježno cvijeće,
Ali nije proljeće.
Sanjke snježne, jure preko snježnog polja,
Jure preko snijega kuda ih je volja.
Snijeg, snijeg, snijeg,
On je meni uvijek lijep.
Pahulje su utonule u san,
Na taj prekrasan dan.
Radosna je ta dječja vika,
To je prava zimska slika.

Anja Žiganto, 5.b

GODIŠNJA DOBA

Proljeće, ljeto, jesen, zima,
toliko prekrasnih doba ima,
valjda to štima svima
jer godišnje doba je i zima.
Jesen, zima, proljeće, ljeto,
neka se sreća proširi svijetom.
Kao što se miris širi s cvijetom
tako se mi radujemo s ljetom.

Stella Katalenić, 5.b

Božićna noć

U toj noći
Bog će na Zemlju doći.
Rodit će se u maloj štalici,
na tvrdoj slamici.

Grijat će ga magarac i vol,
darovat će nam osmjech svoj.
Pastiri će mu se klanjati
Kraljevi poklone darovati.

U toj noći
ljubav će na Zemlju doći
i srca mala i velika
ispunit dovijeka.

Ana Keškić, 5.a

Izradila: Vjeronaučna grupa

Isus Krist - moj kralj

Druge kraljeve čuvaju oklopna vozila i najbolji
vojnici,
Tebe ne.
Drugi kraljevi skupljaju poreze,
Ti ne.
Drugi kraljevi imaju najskuplje krune,
Tvoja je bila od trnja.
Drugi kraljevi se voze u limuzinama,
Ti si jahao na magarcu.
Drugi kraljevi su se hvalili,
Ti ne.
Drugim kraljevima sluge peru noge,
Ti si ih svojim učenicima prao.
Drugim kraljevima sluge moraju nositi teret,
Ti si sam nosio svoj križ.
Drugi kraljevi ne bi ništa učinili za svoj narod,
Ti si umro za nas.
Drugi kraljevi su se rodili u dvorcu,
Ti si se rodio u štalici pored kravice.
Drugi kraljevi su sami u svojim dvorcima,
Ti pripremaš svoj dvorac za nas.
Taj dvorac je raj!

Lucijan Božić, 7.a

Zašto je Isus moj kralj?

Isus je moj kralj zato što je dobar, pravedan i pošten.
Njemu ne trebaju novac, kruna, ni tron.
On je moj kralj jer ja tako želim.
On je najbolji.
Uvijek pomaže drugima. Oprašta svima.
Nikome se ne ruga.
Nikoga ne tjera na rad.
Volim ga i poštujem.
Njemu nije važnaboja čovjekove kože ni čovjekova odjeća.
Važno mu je kakvi smo u srcu.
I zato je Isus moj kralj!

Lucija Haramija, 7.a

My dream school

My dream school would be excellent.

There would be a gym, a swimming pool, and an obstacle course. The building would be white and black around the windows. The teachers would have a friendly attitude towards children.

The classrooms would look brand new and nobody would draw or stick gum on tables. There would be high-tech classrooms equipped with new laptops, a holographic blackboard, and instead of chalks there would be special pens. All the classes except for Croatian, Maths, Science and English would be optional. Needless to say, not much homework would be given.

Fran Cerović, 5.b

Professions & Jobs

My dad works at Bevanda. He is a chef. He cooks food for other people. My mom works at a clothes and accessories store called Kopitarna. She helps people find clothes, shoes and so on. She also works at the counter.

Ivan Jurcic, 5.b

Pets

My dogs name is Milly. She is really funny and crazy.

She is a German Shepherd. She loves food and she could eat a lot. She loves to play. The only problem is that it ill be really rainy soon and Milly is only in her house so we cant play.

Stella Katalenic, 5 b

Thanksgiving is a time for people to give thanks and appreciate what they have in their lives.

Give thanks, to people you love

I know you are going to make their day

Very special and unique

Even if you get into a fight, you two,

Together you`ll solve it

How to say thanks to people you love

And be happy with them if you`re

Never celebrating this beautiful day? And I

Know that you should do this

Say thanks to all people that are precious in your lives.

Two Blog Posts

You can call me Katniss. My real name is Dorotea. I am an only child. My mom works at the police station, and my dad takes care of the house and my pets. I have two cats, a bird and a dog. Cats` names are Garfield and Tiana. Garfield likes to eat lasagnas. Tiana is white, she likes to play and look at my mum or dad while they are cooking. My bird is called Simba because he liked to watch Lion King cartoon with me when I was younger. Last, but not the least, is my dog Tobi. He likes to play.

I am interested in music and films. I listen to all kinds of groups and singers. Movies..what can I

say... My favorite movies are The Hunger Games, Harry Potter, Star Wars and Divergent. I just love science-fiction movies. Of course everybody has their favourite cartoon. My favorite cartoons are Minions, Secret Life of Pets and Frozen. That is all for now. And remember- If you are not smiling, you are doing it wrong.

Crtež. Vanessa Paulić, 7.b

Vanessa`s blog

Welcome to my blog. This is my first blog post so let`s start.

Hi! I am 13 years old. I drew a cool robot called Lori the Fox. She is very cool and very friendly so um... let`s talk more about me. I have a younger sister. She is very playful. My mum works as a TV reporter and my dad works for RTL. He is recording for news. I am interested in games and drawing. My hobby is drawing. I don`t have any pets. We had a cat but she left the house and she never came back. I don`t know what else to write.

Sorry if this has been a short blog post. `Till next time. Bye.

When it comes to blogging always remember: “net does not forget” - anything that you may say, do or post online. Everything you do online is public and permanent.

	MONDAY	TUESDAY	WEDNESDAY	THURSDAY	FRIDAY
1.	PE	Maths	PE	English	PE
2.	PE	Croatian	art	English	PE
3.	English	PE	music	PE	Croatian
4.		English		PE	Croatia
5.		Science			
6.					

Usual day

I get up at 7 o'clock. I struggle to wake up and get up.

I go get dressed then I drink some cinnamon tea and

watch TV. I usually go to school at 7: 35.

When I get to school I wait 15 minutes in front of the school for the teachers to say that we can come in. When we come we put the books on to the desk . I usually have 5 to 6 classes at school. When I come home I first watch TV for 30 minutes and then go to my laptop. I usually play video games and watch Youtube. Then I procrastinate with doing my homework. I go to sleep at 10 p.m. and I repeat the same thing every school day.

Stella Katalenić, 5.b

UNLUCKY CHRISTMAS

Once upon a time there was a very poor family.

Christmas was coming and the father wanted to get something special for his son but they didn't have money. He had the crazy idea to rob a shop and he did just that. During the robbery he accidentally shot an ex soldier in the leg. He went home to change his clothes and to buy his son a present. Two detectives from the police arrived at the shop and found a finger print. The finger print belonged to Bob Tudor who lived two blocks down. They arrived at Bob's house and asked Bob about the robbery. Bob confessed everything and explained why he did it. They arrested him. At the police station they interrogated him and he confessed again. He received a one year sentence because he did not lie and he cooperated. After serving his prison sentence he met a new girl Natali, who was taking care of his son voluntarily while Bob was in prison. They fell in love and lived happily ever after.

UNLUCKY CHRISTMAS

Bob: Son, what do you want for Christmas?

James: Dad, I want a toy car.

Bob: I will buy it for you.

(He talks to himself)

I think I am gonna rob the smallest supermarket in the street, and buy my son toy car.

G. Trump: Hello, what do you want to buy?

Bob: Give me all money that you have, or I will shoot you.

Peter: Give me that.

(Bob shoots Peter in the leg, and he escapes.)

Bob: Finally, I am going to buy toy car for my son.

Detectives: We are coming!

Det. Jack: How did he look like?

G. Trump: Tall, slim, brown hair, blue eyes.

Det. Angelina: Finger prints! Look!

/At Bob's house)

(knock, knock)

Bob: Who is it?

Det. Jack : The police open the door NOW! (shouts)

Det. Angelina : Go with us to the police station.

Bob: O.K.

Detective Jack: Did you rob the bank?

Bob: Yes. I did.

Detective Angelina: Bob, you are under arrest because you robbed the supermarket.

Detective Jack: Why did you do that?

Bob: Because I wanted to buy my son a toy car. I don't have any money.

Detective Jack: You are going to spend a year in prison.

Bob: But where is my son going to live?

Policeman Joe: He will be with a woman. Her name is Nataly and she is single.

Bob: Ah. O.K. then.

(After a year)

Nataly: Here's your son. And, hello, I'm Nataly.

Bob: Thanks. By the way, I'm Bob.

Narrator: When Bob gets out of prison, he meets Nataly and they become a boyfriend and a girlfriend.

Actors: Nicol Crnković Aljinović, Avelina Andretić, Dominik Čvorić, Niko Knez, Antonio Jakopčević

Screenplay by: Nicol Crnković Aljinović and Venio Fabijančić

Editing by: Dominik Čvorić, Kristi Kinkela and Iva Martinis

KILLER INSTINCT

Kate : Hello , how can we help you?

Richard : Hello , just right now a man killed my friend Harry.He is dead, please come fast , he robbed us.HELP!!!

Kate:We are coming,just calm down!

Richard: ok.

Kate:Where is body? We have to send it to analysis.

What happened?

Richard:My mum is calling me. I need to go home. Bye!

Kate:I don'tbelieve that boy,something isn't ok here. I will find out what really happened here.

(Analysis is done.)

Kate: Interesting. It says here that he broke his neck when he fell...and here are Richard's traces all over the neck...There was definitely no robbery. I think he is makingit all up...

(knock,knock)

Katharine:Yes, who is it?

Kate: Police! Is your son at home?

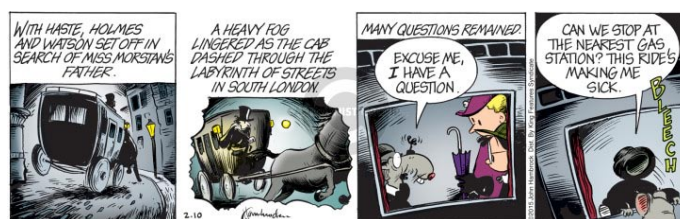
Katharine:No he isn't.

Policeman:Wait,there ihe is! Catch him and arrest both!

Kate:I knew it!But why???

Richard:He deserves, because he always thinks that he is better than me...

Kate:Think about that in prison, see you for 8 years.

Screenplay by: Nicol Crnković Aljinović

Editing by: Dominik Čvorić, Antonia Gauš and Zara Doričić

Actors: Nicol Crnković Aljinović, Avelina Andretić, Dominik Čvorić, Niko Knez, Antonio Jakopčević

Advertisements make us buy and buy

Many people hate commercials.

There are so many ways to advertise a product: on TV, on radio, on posters, on the bus and cars, on the bus stations. Advertisements make us buy and buy. We see commercials on TV over and over again. Often they interrupt a program, usually at the most interesting part. Commercials sell everything from toys to cars, from pans to medicines, from drinks to food and perfumes. They tell us that we would be happy if we drink a fizzy drink, we would be cool if we buy a certain mobile phone.

But is that true? It is good that we have a remote control. We can always switch the program when the commercial is on.

Iva Mačinković, 7.a

The Victorian Era

People may not know how tough life was in the Victorian era. Families were big, up to six or seven children. In rich families nannies would look after the children, but in poor families, children were home alone while their parents were at work. Some parents sent their children to work in factories. They would start at the age of five, sometimes even three.

The largest death counts on jobs were chimney sweeps. Children would start sweeping the chimney, then slip and fall. Sometimes the owners of factories would adopt orphans that worked there. The orphans would play in the streets or in playgrounds. Boys would make balls from old rags and girls would play with a hoop or hopscotch. In 1887 England got cars, trains and street lights. The first train ever made was called "the Rocket" because it drove 40 km/h.

Dominik Rendić, 7.a

Advertisements make us buy and buy

Advertisements are all around us and they are in many different forms. They are in newspapers, on TV, radio,

billboards, and even sport clubs.

Usually, a successful commercial has the following important things. They should have a catchy tune because if you remember the song you will always think about that advert. Also, a sense of humor is important because if you can remember the funny joke from an advertisement, you will probably buy a product. Last but not the least, famous people make you buy things only because they are your idols. Sometimes companies add amazing and impossible tricks to their ads to impress people and make them buy things that they do not really need.

After all, advertisements are everywhere around us. Some people like to watch advertisements and they make advertisements festivals. One thing about advertisements is certain: we cannot run from them.

RokoBačić, 7.a

Advertisements and commercials are everywhere. Many people do not like advertisements. Everywhere you look, you will find them: on buses, in newspapers, in shopping malls...

They often show happy families, young people, puppies, pretty girls, and celebrities. I like the Coca-Cola commercial and commercial with celebrities in it. For example, Meghan Trainor is in a commercial and she makes that commercial exciting. I do not like it when commercials interrupt the most interesting part of the film. I also do not like catchy tunes because they stay in my mind for a long time.

Iva Haramija, 7.a

28.10.2016.

Dani talijanske kulture u Rijeci

POD VISOKIM POKROVITELJSTVOM PREDSEDNKA REPUBLIKE ITALIJE
CON L'ALTO PATRONATO DEL PRESIDENTE DELLA REPUBBLICA ITALIANA

**DANI
TALIJANSKE
KULTURE**
GENERALNOG KONZULATA
ITALIJE U RIJECI
04. listopad - 11. studeni 2016.
IZLOŽBE, KAZALIŠNE PREDSTAVE, KONFERENCJE,
LITERARNE NABRADE, PERFORMANSL

**GIORNATE DELLA
CULTURA
ITALIANA**
DEL CONSOLATO
GENERALE D'ITALIA A FIUME
4 ottobre - 11 novembre 2016
MOSTRE, RAPPRESENTAZIONI TEATRALI, CONFERENZE,
PREMI LETTERARI, PERFORMANCE

ULAZ SLOBODAN
INGRESSO GRATUITO

Dana 28.listopada 2016. u sklopu Dana talijanske kulture generalnog konzulata Italije u Rijeci, učenici 8. razreda sa njihovim profesorima talijanskog jezika Siniša Uršićić i Barbara Pindulić su posjetili dvije izložbe i to: "Boje venecijanskog karnevala" u Državnom arhivu te „Illy-80 godina kave između dizajna i tradicije“ u Pomorskom muzeju u Rijeci. Učenici su imali prilike uživati u slikama venecijanskih maski te u vrhunskim tehnološkim dosegima aparata za kavu talijanskog proizvođača „Illy“.

26.09.2016.- Dan europskih jezika (eTwinning projekt)

POD VISOKIM POKROVITELJSTVOM PREDSEDNKA REPUBLIKE ITALIJE
CON L'ALTO PATRONATO DEL PRESIDENTE DELLA REPUBBLICA ITALIANA

**DANI
TALIJANSKE
KULTURE**
GENERALNOG
KONZULATA ITALIJE
U RIJECI

**GIORNATE DELLA
CULTURA
ITALIANA**
DEL CONSOLATO
GENERALE D'ITALIA
A FIUME

illy 80 godina kave između dizajna i inovacija
illy 80 anni di caffè tra design e innovazione

12.-31.
LISTOPAD
2016.

12-31
OTTOBRE
2016

ULAZ SLOBODAN
INGRESSO GRATUITO

POMORSKI I
POVIJESNI MUZEJ
HRVATSKOG
PRIMORJA

MUSEO MARITTIMO
E STORICO
DEL LITORALE
CROATO

MUZEJSKI TRG 1
RIJEKA

Svake godine 26.09. se obilježava Dan europskih jezika u europskim školama s ciljem promoviranja učenja europskih i općenito stranih jezika. Znanje stranog jezika je ogromno bogatstvo te važna kompetencija svakog čovjeka u današnjoj Europi.

Ove godine, u sklopu obilježavanja Dana europskih jezika - 26. rujna, učenici od 4. do 8. razreda i profesori Uršićić Siniša prof. tal. j., Jelena Vrkljan prof. eng. j. i Siniša Topić prof. inf. Osnovne škole „Dr. Andrija Mohorovičić“ su se uključili u europski međunarodni školski projekt u sklopu eTwinninga, europska platforma za suradnje škola na ostvarivanju zajedničkih školskih projekata, pod nazivom "Real postcards to celebrate the European day of languages".

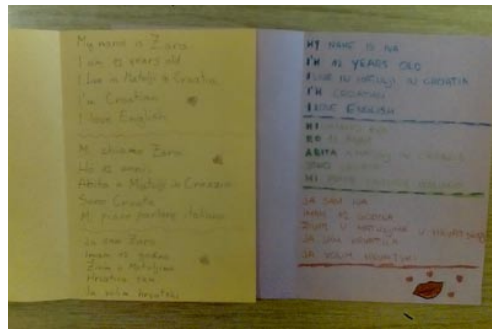
Cilj projekta je bio pisanje razglednica sa osnovnim podacima vezano za predstavljanje na engleskom, talijanskom, francuskom i materinjem jeziku te ih poslati do 26.09. na razne adrese škola koje su sudjelovale u projektu. U projekt su bili uključeni učenici od 9 do 16 godina osnovnih škola iz Hrvatske, Italije, Francuske, Nizozemske, Grčke, Turske, Ukrajine i Rumunjske. Učenici naše škole su izrađivali svoje razglednice sa motivima Matuljima i našeg kraja. Na kraju smo radove izložili na pano u našem jezičnom razredu

te smo snimili video razglednicu sa porukama na hrvatskom, engleskom i talijanskom jeziku te video objavili na eTwinning portalu-Twinspace. Učenici su bili oduševljeni ovim projektom te su svaki dan sa

nestrpljenjem iščekivali dolazak novih razglednica i čitanje istih sa porukama njihovih kolega i vršnjaka iz cijele Europe!

Pripremio prof. Siniša Uršićić

Viaggio a Trieste

Il venerdì, il secondo dicembre duemilasedici gli alunni della seconda media hanno fatto un meraviglioso viaggio a Trieste. Il viaggio è stato lungo, ma le canzoni hanno nascosto la noia. Il primo luogo che abbiamo visitato è il museo militare in Redipuglia. Al museo abbiamo visto le attrezzature, le armi, l'abbigliamento, i bunker e il cimitero della Prima Guerra Mondiale.

Poi siamo andati verso la costa a vedere il famoso e grande castello di Miramare. Al viaggio ci ha portato la nostra guida turistica Zvezdana, ma non posso lasciare fuori la nostra insegnante d'italiano,

Barbara. Dopo questo bel castello abbiamo fatto una passeggiata attraverso il parco e intorno al castello e poi siamo andati in città di Trieste, dove abbiamo visto gli edifici più importanti. Abbiamo avuto anche il tempo libero per passeggiare per la città dopodiché siamo andati allo shopping presso Spar. Purtroppo presto è venuto il tempo di andare a casa.

In fine posso dire che il viaggio a Trieste resterà una bella avventura che ci si ricorderà.

Dario Kosmić, 7.a razred

MEĐURAZREDNA NATJECANJA 2016.

Međurazredna natjecanja su u pravilu održavana za Dan škole. Međutim, kako bi to u jednom danu, dugo trajalo natjecanja za osme razrede održana su završetkom nastavnih cjelina i to nogomet za dječake u siječnju, a odbojka za djevojčice u travnju 2016. Natjecanja su održana utorkom i petkom od 11.40 - 14.15. Nogometne utakmice su se igrale 2 x 10 min po

liga sistemu, s 4 igrača na terenu + vratar. Odbojkaške utakmice igrane su sa 4 igračice na terenu, do dva osvojena seta sa 20 osvojenih poena po setu za pobjedu. U slučaju neriješenog rezultata, treći set se igra do 15 osvojenih poena. Međurazredna natjecanja za pete, šeste, i sedme razrede 2015./2016. godine nisu bila održana zbog iznenadnog bolovanja učitelja TZK.

Ronald Ribarić, prof. TZK

TRADICIONALNO ZIMOVANJE NA KOPAMA

I ove godine djeca i mladi Općine Matulji već prvog radnog dana nove godine krenuli su na tradicionalno zimovanje na Kope u organizaciji PD Lisina i dugogodišnjeg voditelja Klaudija Jelenića. Već dugo godina s područja Matulja djeca i mladi provode zimske praznike planinareći, skijajući te zabavljajući se. Velik broj djece naučio je skijati te su postali aktivni članovi i planinarskih pohoda kroz cijelu godinu istaknula je Eni Šebalj, zamjenica općinskog načelnika.

Tjedan dana na Kopama bio je odlično organiziran. Djeca su u školi skijanja učila skijati ujutro i poslije ručka. Učitelji skijanja brinuli su se da djeca ovladaju skijaškom tehnikom, a oni napredniji učili su i zahtjevnije elemente. Nakon skijanja uslijedio je odmor do večere kada su se voditelji zimovanja prof. Klaudio Jelenić i prof. Gordana Begić potrudili organizirati društvene večeri uz film, igre ili maškarani ples. Jedan dan smo posjetili i obližnje toplice jer zbog vremenski prilika nismo mogli skijati. Druženju je ubrzo došao kraj, ali mi se nadamo skorom druženju na planinarenju.

Mali knjižničari

8. a

Još malo, pa ćemo i mi završiti osnovnu školu. Bili smo složni i sretni punih osam godina, a to nije mala stvar. Bit će nam teško oprostiti se. Nismo baš uvijek bili složni! Puno smo toga prošli, bilo je svega, svađa, suza, simpatija. Ostat će puno uspomena kojih ćemo se rado prisjećati. Htjeli bismo se zahvaliti svim profesorima, a pogotovo našoj razrednici što su nam pomogli na ovom osmogodišnjem putu!

MI SMO 8. B!

Može li se 8 godina školovanja ispisati u par ređaka? Teško! A mi smo tim godinama dodali još puno „svoga“. Naši nestašluci iznenadili su učiteljicu koja nije očekivala toliko svađa i suza. Ali nismo se predali nemirima koji su nas često obuzimali. Neočekivano je „frcnula“ iskra prijateljstva, koja se tinjajući ipak rasplamsala i ugrijala naša srca. Smijeh i nestašluci izgurali su svađe i suze. Plamen našeg prijateljstva ugrijao je uz nas i našu razrednicu Jasnu koja se sad sve više smiješi. Osmijeh je naš- jer mi smo 8.b!

Bok! Mi smo 8.c!

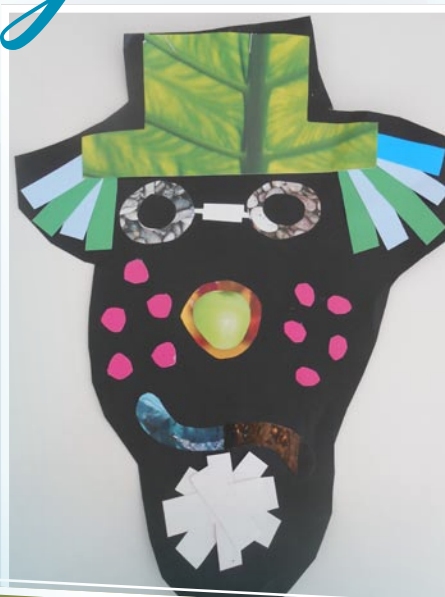
Posebni smo jer dolazimo iz dvije područne škole. Vrlo brzo smo se sprijateljili. Prošli smo mного smijeha, zabave te postajali sve bolji prijatelji. Nismo baš pažljivi na nastavi i to se ne sviđa našim profesorima. No, barem ćemo po nečemu ostati zapamćeni. Mislimo da ovu školu napuštamo u stilu jer mi smo ipak legende.

GEOGRAFSKI BISERI

1. Pitanje: Opiši važnost Kineskog zida.
Odgovor: Kineski zid je važan jer su ljudi u Aziji posvađani, pa imaju Kineski zid preko kojeg ne prolaze.
2. **U Aziji prevladava CRNA RASA (umjesto žuta rasa), a Indijci su većinom ŽUTE VJERE (umjesto HINDUISTI).**
3. Indijci govore KINESKIM JEZIKOM (umjesto hindskim jezikom).
4. **Najveća nizina Indije zove se VELIKA KINESKA NIZINA (umjesto Hindustan).**
5. Morske struje koje prolaze uz obale Japana su: ŠAO KYO (umjesto Kuro Šio) i ŠAO OYO (umjesto Oja Šio).
6. **S obzirom na reljef, Japan je pretežno Australija (umjesto planinski).**
7. Pitanje: Navedi naziv treće faze urbanizacije.
Odgovor: ASTRALNA FAZA (umjesto postindustrijska faza).
8. **Reljefni oblici od 500 do 1000 m nadmorske visine nazivaju se MEĐUGORJA (umjesto sredogorja).**
9. Morski prolaz između Azije i Europe zove se BARBAMELI (umjesto Dardaneli).
10. **Pitanje: Na koji način primjećujemo da se Zemlja okreće oko svoje osi?**
Odgovor: Dalekozorom! (umjesto smjenom dana i noći).
11. Pitanje: Navedi naziv jednog poplavnog područja u Nizinskoj Hrvatskoj.
Odgovor: BIJELAC polje (umjesto Jelas polje, a postoji i Crnac polje).
12. **Pitanje: Koja klima prevladava u JZ Aziji ?**
Odgovor: Panasonic.

Ma u našoj školi!

CVRČÁK